

slags Behandling. Jeg forbydes over, at Martin Hansen, som jeg har kendt i mange Aar

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Martin Hansen.

Andreasen: Ja, han er naturligvis stadig et æret Medlem, ogsaa selv om jeg glemmer at sige det .. kan sige, at han knapt havde tænkt sig, at der vilde komme en Minister i dette Land, der vilde lægge Navn til dette Forslag som Regeringsforslag. Jeg skal ikke komme ind paa, at det er vedtaget i Statsraadet, og det næsten kunde være Majestætsfornærmelse at fremsætte en saadan Udtalelse, som det ærede Medlem kom med, idet Hans Majestæt Kongen fører Forsædet i Statsraadet, hvor Lovforslag fra Regeringens Side bliver vedtaget til Forelæggelse for Rigsdagens Ting, men det forbydes mig i højeste Grad, at det ærede Medlem Hr. Martin Hansen kan udtale sin Forundring over dette Forslag fra Ministerens Side, eftersom en hel Række af det ærede Medlems Meningsfæller i Sydsjælland gennem Aar har opfordret mig til stadig at virke for, at vi kunde komme til en Løsning af dette Spørgsmaal i Overensstemmelse med dette Lovforslags Paragraffer.

Jeg takker fortsat Ministeren, fordi han har fremsat dette Lovforslag. Jeg har for Sagens Skyld ikke ønsket at rejse en lang Debat i Dag, fordi jeg mener, det tjener Sagen bedst, at denne Debat finder Sted i Udvalget; men man har nødet mig til alligevel at genkalde i Erindringen de mange Aars Debatter om hele dette Forhold mellem Ejer og Bruger, navnlig mellem Godsejeren og Lejehusmanden. En af de første Taler, som den nuværende Statsminister holdt, da han blev Rigsdagsmand for ca. 20 Aar siden, gjaldt dette Forhold paa Basis af, som det var beskaffent i den Egn, han repræsenterede, Fakse-Kredsen, den Egn, jeg selv repræsenterer nu, hvor man i Virkeligheden berøvede Lejehusmanden og Forpagteren enhver Ret udover dette at trælle paa Herremandens Jord. Han fik et kummerligt Udbytte, men man berøvede ham enhver menneskelig Selvbestemmelsesret over Forholdene i sit Hjem, man forbød ham at holde Høns, at holde Hund og Kat. Jeg har her ligesom det tidligere Medlem for Fakse-Kredsen, den nuværende Statsminister, oplæst Citater af disse Lejekontrakter — vi kender dem —, og det forsøges den Dag i Dag at faa disse Kontrakter til at bestaa.

Ved Loven af 30. Juni 1919 var det netop Hovedopgaven at faa den Slags Util-

børigheder fjernet, men hvad gjorde de Herrer Godsejere den Gang? Gennem deres Godsforvaltere lokkede de Lejerne og Forpagterne op paa Godskontoret og fik dem til at underskrive paa Ting, som var deres egen Interesse stik imod, og som ikke en Gang havde Hjemmel i den Lov, vi vedtog i Sommeren 1919, og hvori der fandtes en Paragraf — § 29 tror jeg, det er —, der netop siger, at naar man forleder Lejeren til at underskrive eller vedtage noget, der er hans Interesser imod, er det ikke gyldigt. Men man har forstaaet ved det Juristeri, som det ærede Medlem Grev Holstein er stærk i.....

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Holstein.

Andreasen: Undskyld, det ærede Medlem Hr. Holstein, Greven maa ikke omtales i denne Forbindelse. Jeg forstaaer, at netop det har virket særdeles gavnligt for Godsejernes Interesser i Henseende til at faa disse Kontrakter affattet saa daarligt som muligt i Forhold til det, vi tilsigtede: at det netop skulde være en Beskyttelse af de paagældende.

Jeg maa sige til det ærede Medlem Hr. Holstein, at jeg har naturligvis siddet her i Tinget og fulgt ogsaa de Debatter, han har ført med den tidligere Regering, og jeg ved, at der tidt har lydt megen Munterhed i denne Sal, naar det ærede Medlem regalerede Statsminister Neergaard og andre. Jeg har ikke været med i denne Latter, for jeg vidste, at den Dag, der kom en anden Regering, navnlig en Regering af mit Parti, vilde det ærede Medlem vende sine Pile ogsaa mod den. Han har lejlighedsvis foregøglet Arbejdervenlighed, naar vi drøftede Arbejdsloshedslovgivning og mange andre Ting, og vi staaer her med en Dagsorden med to Lovforslag, det ærede Medlem har stillet. Jeg vil sige efter den Tale, vi har hørt i Dag fra det ærede Medlem, at der er ikke mere Arbejdervenlighed i ham end Honning i en Tudse, som vi sagde i gamle Dageovre i Jylland, og vilde han overhovedet udrette noget her i dette Ting, og er han en konservativ Mand, som vi ved, han er — han er ikke blot konservativ, han er bundreaktionær —, maatte han først tage Valgdagens Konsekvenser.

Han stillede sig i Tilslutning til det konservative Folkeparti, men her i denne Sal oplever vi, at vi skal have Lodtrækning, hver eneste Gang vi skal have nedsat et 15 Mands Udvalg, fordi det ærede Medlem ikke kan bevæge sig til at opfylde sine